

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 października 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 84 ust. 8 w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 300) odmówił B. B. odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń określonych decyzją z dnia 29 grudnia 2017 roku w łącznej kwocie 27.331,01 zł za okres od maja 2017 roku do listopada 2017 roku.

W uzasadnieniu podniesiono, iż ze zgromadzonego materiału nie wynika, aby wnioskodawca nie mógł pozyskiwać dochodów niezbędnych do spłacenia zaległości. Wnioskodawca prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, utrzymuje się z minimalnego wynagrodzenia za pracę i nie korzysta ze wsparcia społecznego. Wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy w kwocie 1.633,78 zł netto miesięcznie jest wyższa od wysokości minimum socjalnego (1168,31 zł) i pozwala na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Nadto z ustaleń nie wynika, że z powodu stanu zdrowia lub konieczności sprawowania opieki nad przewlekle chorym członkiem rodziny wnioskodawca nie mógł pozyskiwać dochodów niezbędnych do opłacenia zaległości, bowiem jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę oraz otrzymuje wynagrodzenie za pracę. Ponadto mimo trudnej sytuacji finansowej wnioskodawca spłaca inne zobowiązania finansowe w miesięcznych ratach po 500,00 zł. Jednocześnie ZUS poinformował o możliwości wystąpienia z wnioskiem o rozłożenie na raty nienależnie pobranych świadczeń, proponując spłatę należności w ratach możliwych do spłacenia.

/decyzja k. 66-67v akt ZUS/

W dniu 12 listopada 2019 roku wnioskodawca reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nadto wniósł o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania wywołanego wniesieniem przez ubezpieczonego skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie o sygn. akt VIII Ua 118/18 ((...) 2/19).

W uzasadnieniu podniesiono, że wnioskodawca w okresie pomiędzy wypłatą wynagrodzenia za pracę w dniu 5 kwietnia 2017 r., a podjęciem wypłaty zasiłku chorobowego w dniu 14 czerwca 2018 r. zawarł umowę zlecenia w okresie od 8 maja 2017 r. do 12 maja 2017 r. za wynagrodzeniem 388,92 zł celem zaspokojenia swoich podstawowych potrzeb co zostało uwzględnione w prawomocnym wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie VIII Ua 118/18. Zdaniem skarżącego objęta zaskarżoną decyzją kwota jest całkowicie nieadekwatna do uzyskanej z tytułu wykonania umowy zlecenia kwoty. Ubezpieczony prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, nie posiada żadnych nieruchomości, oszczędności, wierzytelności, ani wartościowych ruchomości, utrzymuje się z niewielkiego wynagrodzenia za pracę. Ewentualna przymusowa egzekucja należności zagraża egzystencji ubezpieczonego. W ocenie odwołującego po stronie wnioskodawcy wystąpiły szczególne okoliczności przemawiające za odstąpieniem żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń.

/odwołanie k. 3-4v/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 listopada 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 17-18/

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2020 roku Sąd Okręgowy zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

/postanowienie k. 20/

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2020 roku tutejszy Sąd Okręgowy podjął zawieszono postępowanie.

/postanowienie k. 30/

Na rozprawie w dniu 10 lutego 2021 roku - poprzedzającej wydanie wyroku – pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska pełnomocników stron 00:17:55 - płyta CD k. 53/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 29 grudnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. pozbawił B. B. prawa do zasiłku chorobowego za okres od

29 kwietnia 2017 r. do 14 sierpnia 2017 r. oraz świadczenia rehabilitacyjnego za okres od

15 sierpnia 2017 r. do 30 listopada 2017 r., stwierdził nadpłatę zasiłku chorobowego za okres od 29 kwietnia 2017 r. do 14 sierpnia 2017 r. oraz świadczenia rehabilitacyjnego za okres od

15 sierpnia 2017 r. do 30 listopada 2017 r. i zobowiązał do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 29 kwietnia 2017 r. do 14 sierpnia 2017 r. oraz świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 15 sierpnia 2017 r. do 30 listopada 2017 r. w kwocie

25.782,99 zł oraz odsetek w kwocie 608,74 zł naliczonych do dnia wydania decyzji i odmówił prawa do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 grudnia 2017 r. do 12 grudnia 2017 r. Łączna kwota należności do zwrotu wyniosła 26.391,73 zł.

/decyzja k.1 -3 akt ZUS/

Decyzją z dnia 3 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił B. B. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

/uzasadnienie wyroku k. 91-97v akt VIII Ua 118/18 oraz k. 5-11v akt ZUS/

Wyrokiem z dnia 18 września 2018 roku w sprawie X U 185/18 Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi zmienił decyzję z dnia 29 grudnia 2017 roku w ten sposób, że przyznał B. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 29 kwietnia 2017 roku do 7 maja 2017 roku (pkt 1), zwolnił wnioskodawcę z obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego za okres od 29 kwietnia 2017 roku do 7 maja 2017 roku wraz z odsetkami (pkt 2), zwolnił wnioskodawcę z obowiązku zwrotu odsetek ustawowych w kwocie 608,74 zł naliczonych od nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 8 maja 2017 roku do 14 sierpnia 2017 roku i świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 15 sierpnia 2017 roku do 30 listopada 2017 roku naliczanych do dnia wydania decyzji z dnia 29 grudnia 2017 roku (pkt 3) oraz oddalił w pozostałej części odwołanie od decyzji z dnia 29 grudnia 2017 roku oraz w całości – odwołanie od decyzji z dnia 3 stycznia 2018 roku. Nadto orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu.

/wyrok k. 90-90v akt VIII Ua 118/18 oraz k. 4-4v akt ZUS, uzasadnienie wyroku k. 91-97v akt VIII Ua 118/18 oraz k. 5-11v akt ZUS/

Wyrokiem z dnia 25 marca 2019 roku w sprawie VIII Ua 118/18 Sąd Okręgowy w Łodzi po rozpoznaniu apelacji B. B. oddalił apelację i orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu za II instancję.

/wyrok k. 135 akt VIII Ua 118/18, k. 12 akt ZUS oraz k. 5, uzasadnienie wyroku k. 136-151 akt VIII Ua 118/18 oraz k. 6-13v/

Od powyższego wyroku pełnomocnik wnioskodawcy złożył skargę kasacyjną.

/skarga k. 171-176 akt VIII Ua 118/18/

Postanowieniem z dnia 16 października 2019 roku w sprawie VIII Ua 118/18 Sąd Okręgowy w Łodzi wstrzymał wykonanie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 marca 2019 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt VIII Ua 118/18 – do czasu ukończenia postępowania kasacyjnego.

/postanowienie k. 200 akt VIII Ua 118/18 oraz k. 14/

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2019 roku w sprawie II WSC 2/19 Sąd Okręgowy w Łodzi po ustaleniu wartości przedmiotu zaskarżenia w zakresie decyzji z dnia 3 stycznia 2018 roku odrzucił skargę kasacyjną w zakresie odwołania od tej decyzji.

/postanowienie k. 207 -209 akt VIII Ua 118/18/

Postanowieniem z dnia 10 marca 2020 roku w sprawie I UZ 31/19 Sąd Najwyższy uchylił postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 5 listopada 2019 roku i orzekł o kosztach zastępstwa procesowego.

/postanowienie k. 230-231v akt VIII Ua 118/18/

Postanowieniem z dnia 21 października 2020 roku w sprawie I UK 468/19 Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego.

/postanowienie k. 232-235 akt VIII Ua 118/18/

W dniu 28 czerwca 2019 roku wnioskodawca złożył do organu rentowego wniosek o odstąpienie od żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń.

/pismo k. 13-14 akt ZUS/

Do wniosku załączył oświadczenie, z którego wynika, iż jako prowadzący jednoosobowe gospodarstwo domowe ponosi średnio miesięcznie koszty: czynsz – 500 zł, opłaty eksploatacyjne (energia elektryczna, gaz, woda, węgiel) – 150 zł, leki (rozedma płuc, choroba wrzodowa, schorzenia neurologiczne) – 100 zł, pozostałe koszty utrzymania – 600 zł, zobowiązanie pieniężne z tytułu zaległych alimentów ściągane w drodze egzekucji komorniczej – 500 zł. Nadto posiada zadłużenie z tytułu kredytu bankowego w kwocie 100.000 zł. Posiada samochód marki R. (...) rocznik 1997.

/oświadczenie k. 15-18 akt ZUS/

W 2000 roku wnioskodawca z powodu wypadku był niezdolny do pracy przez około 5 lat. Wobec braku podlegania ubezpieczeniom społecznym nie występował wówczas do ZUS o przyznanie renty. Otrzymywał wówczas rentę od ubezpieczyciela w kwocie 300 zł miesięcznie.

/zeznania wnioskodawcy 00:03:35 - płyta CD k. 53/

Wnioskodawca prowadził w latach około 2005-2010 działalność gospodarczą – zakład ogólnobudowlany.

/zeznania wnioskodawcy 00:03:35 - płyta CD k. 53/

Po zakończeniu prowadzenia własnej działalności ubezpieczony podjął zatrudnienie na stanowisku kierownika budowy, które kontynuuje dotychczas w różnych firmach.

/zeznania wnioskodawcy 00:03:35 - płyta CD k. 53/

Od 13 maja 2019 roku do 12 sierpnia 2019 roku odwołujący był zatrudniony w B. A. G. w P. na podstawie umowy o pracę na okres próbny na stanowisku kierownika budowy za wynagrodzeniem 2.250 zł brutto miesięcznie.

/umowa o pracę k. 19 akt ZUS/

Wnioskodawca jest obecnie zatrudniony w (...) sp. z o.o. plus spółka komandytowa w P. na podstawie umowy o pracę na czas określony od

30 listopada 2020 roku do 28 lutego 2021 roku na stanowisku kierownika budowy. W umowie o pracę określono wynagrodzenie w kwocie 2.600 zł brutto miesięcznie. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano ruchome miejsce pracy w którym pracodawca prowadzi lub będzie prowadził budowę. Uprzednio od marca 2020 roku był zatrudniony na podstawie poprzedniej umowy o pracę na czas określony. Istnieje szansa na zawarcie kolejnej umowy o pracę po upływie czasu, na jaki zawarto umowę o pracę.

/umowa o pracę k. 39, zeznania wnioskodawcy 00:03:35 - płyta CD k. 53/

Z tytułu ww. umowy o pracę wnioskodawca otrzymuje wynagrodzenie za pracę w wysokości 2.600-2.800 zł netto miesięcznie.

/zeznania wnioskodawcy 00:03:35 - płyta CD k. 53/

B. B., lat 64 prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Zamieszkuje w wynajmowanym domu. Płaci miesięczne koszty utrzymania domu, tj. czynsz – 500 zł, energia elektryczna – 100 zł, woda, gospodarowanie odpadami. Pozostałe miesięczne opłaty obejmują abonament za użytkowanie telefonu – 75 zł, Internet – ok. 40 zł. Wnioskodawca wydatkuje na opał w sezonie grzewczym kwotę 2.000 zł rocznie. Nadto ponosi wydatki na zakup leków – 120-150 zł miesięcznie (z powodu rozedmy płuc, schorzeń kręgosłupa oraz choroby wrzodowej dwunastnicy). Koszty związane z dojazdem do pracy – 130 km w jedną stronę z miejscowości B. do W. – wynoszą 60 zł dziennie. Spłaca także zadłużenie z tytułu egzekucji komorniczej (dotyczące zaciągniętej w przeszłości pożyczki) w kwocie 100 zł miesięcznie. Względem wnioskodawcy jest także prowadzona egzekucja komornicza z tytułu kosztów postępowania egzekucyjnego w związku z prowadzeniem egzekucji zaległych i bieżących alimentów w wysokości 300 zł miesięcznie (łącznie kwota zadłużenia wynosi 10.000 zł). Postępowanie w zakresie egzekucji zaległych i bieżących alimentów na wniosek wierzyciela umorzono. Ubezpieczony posiada także inne zadłużenie w wysokości 100.000 -200.000 zł.

/faktura VAT k. 39v, oświadczenie o przeznaczeniu wyrobów węglowych k. 40, świadectwo jakości paliw stałych k. 40v, pokwitowania opłat, potwierdzenia zapłaty k. 10-19 akt ZUS, k. 41-45v, dowody wpłat z tytułu egzekucji komorniczej k. 46-48v, zajęcie wynagrodzenia za pracę k. 20, 23 akt ZUS, postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego k. 21-22 akt ZUS, dokumentacja medyczna koperta k. 24-30 akt ZUS, koperta k. 51-64 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy 00:03:35, 00:14:46 - płyta CD k. 53/

Sąd Okręgowy dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o wyżej przytoczone dokumenty z akt rentowych i akt sprawy oraz zeznania wnioskodawcy, uznając je za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych oraz przeprowadzonej wyżej oceny dowodów należy uznać, że odwołanie B. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 266 z późn. zm., dalej jako ustawa systemowa) za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania.

W ust. 8 art. 84 ustawy systemowej ustawodawca przewidział możliwość odstąpienia przez Zakład od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczenia terminu ich płatności albo rozłożenia ich na raty, jeżeli:

1) zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności lub

2) kwota nienależnie pobranych świadczeń nie przewyższa kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Za "szczególnie uzasadnione okoliczności" w doktrynie i judykaturze powszechnie uznaje się takie, których zwrot uniemożliwi bądź znacznie dotkliwie utrudni ubezpieczonemu bieżące funkcjonowanie i zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30 października 2008 r., sygn. akt III AUa 890/08, Lex nr 478686). W przepisie art. 84 ust. 8 chodzi o przypadek o głębokim - można powiedzieć - nasyceniu "szczególnie uzasadnionych okoliczności" takich, że dla uwzględnienia uzasadnionego szczególnie okolicznościami interesu ubezpieczonego nie wystarczy ani "odstąpienie" w części ani odroczenie terminu płatności zobowiązania ubezpieczonego ani rozłożenie należności na raty (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2012 r., III UK 47/11).

Ponieważ art. 84 ust. 8 ustawy systemowej posługuje się pojęciem okoliczności "szczególnie uzasadnionych", należy uznać, że przypadki jego zastosowania winny mieć charakter wyjątkowy, a sam przepis art. 84 ust. 8 nie powinien być interpretowany rozszerzająco. W ramach katalogu przykładowych okoliczności uzasadniających stosowanie ulg wskazuje się: brak majątku, z którego możliwe byłoby dochodzenie od osoby zobowiązanej zwrotu świadczeń; ustalenie, że w przypadku zwrotu świadczeń osoba zobowiązana lub osoby pozostające na jej utrzymaniu zostałyby pozbawione niezbędnych środków utrzymania; ciężką chorobę powodującą niezdolność do pracy lub niepełnosprawność osoby zobowiązanej, członka rodziny lub innej osoby pozostającej na jej utrzymaniu; wiek osoby zobowiązanej; zdarzenia losowe (kradzież, wypadek, pożar, powódź, inne klęski żywiołowe) powodujące szczególne trudności w sytuacji materialnej osoby zobowiązanej. Dokonując oceny ich występowania należy kierować się stanem majątkowym i rodzinnym dłużnika, jak też realną możliwością zwrotu, w tym możliwością podjęcia pracy pozwalającej na zwrot świadczeń (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia

3 października 2014 r., III AUa 2591/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 26 marca 2013 r., III AUa 3/13, LEX nr 1306038).

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 8 stycznia 2008 roku III AUa 1828/06 (POSAG 2008/1/108) podniesiono, iż przepis art. 84 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych spełnia funkcję ochronną - jego celem jest w szczególności zabezpieczenie zobowiązanych do spłaty należności przypadających na rzecz organu rentowego przed pozbawieniem ich wskutek powyższego możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. (...) Organ rentowy, wydając zaskarżoną decyzję, winien - kierując się zasadą uwzględniania słusznego interesu obywateli - baczyć również na wskazany powyżej cel regulacji.

Odnosząc wskazywane przez orzecznictwo kryteria odstąpienia od żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń do ustalonych w sprawie faktów i oceniając je przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, należy uznać, że w analizowanej sprawie nie zachodzą przesłanki do stwierdzenia, że w przypadku ubezpieczonego B. B. wystąpiły szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie w całości od obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia. Sąd podzielił ocenę organu rentowego, że trudności finansowe powołane przez ubezpieczonego oraz jego sytuacja zdrowotna nie mogą uzasadniać odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń.

Sytuacja życiowa wnioskodawcy nie stanowi szczególnie uzasadnionego przypadku w rozumieniu omawianego przepisu, uzasadniającego odstąpienie od żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczenia społecznego w całości. Zasadniczo każdy zobowiązany do zwrotu świadczeń z ubezpieczenia społecznego, znajduje się w nietypowej i wyjątkowej sytuacji, odmiennej od sytuacji życiowej innych osób, które są w stanie wywiązać się własnym staraniem z ciążących na nich zobowiązań. Dopiero, gdy zachodzi wypadek nadzwyczaj uzasadniony, gdy pozwala on ocenić, że dłużnik w sposób od siebie całkowicie niezależny traci zdolność do zarobkowania, bądź zachodzi nadzwyczajny i nagły wypadek losowy, który pozwala ocenić, iż dłużnik mimo dołożenia należytej staranności nie jest w stanie spłacić zadłużenia, można mówić o wypadku uzasadniającym odstąpienie od żądania świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Analizując sytuację odwołującego należy podkreślić, iż wnioskodawca prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe i posiada stałe źródło dochodu w postaci wynagrodzenia za pracę w wysokości około 2.600-2.800 zł netto.

Z kolei miesięczne obciążenie budżetu domowego wnioskodawcy w związku z kosztami utrzymania mieszkania, tj. czynsz (500 zł), energia elektryczna, woda, gospodarowanie odpadami, zakup opału – łącznie (150 zł - kwota wskazana w oświadczeniu o stanie rodzinnym i majątkowym k. 16 akt ZUS), użytkowanie telefonu i Internetu (ok. 115 zł) nawet w granicach 800 zł, kosztami zakupu leków w kwocie 120-150 zł (w oświadczeniu o stanie rodzinnym i majątkowym wnioskodawca wskazał kwotę 100 zł), kosztami dojazdu samochodem do pracy w granicach od 400 zł (kwota wskazana w piśmie procesowym pełnomocnika wnioskodawcy k. 38v) do 1.200 zł, zobowiązaniami z tytułu egzekucji komorniczej w kwocie 400 zł kształtuje się na poziomie około 1.700 zł - 2.500 zł. Zważyć w tym miejscu należy, że podane przez wnioskodawcę koszty dojazdu samochodem do pracy z miejscowości B. do W. w kwocie 60 zł dziennie są zmienne bowiem z umowy o pracę wnioskodawcy wynika, że jako miejsce wykonywania pracy wskazano ruchome miejsce pracy, w którym pracodawca prowadzi lub będzie prowadził budowę. Zatem podane przez wnioskodawcę koszty nie są kosztami uśrednionymi jakie ponosi w związku z dojazdem do pracy. W zależności od miejsca świadczenia pracy w danym okresie czasu koszty te będą ulegały zmianie. Niezależnie od powyższego określone przez wnioskodawcę koszty dojazdu do pracy na poziomie 1.200 zł miesięcznie wynikają z faktu użytkowania przez wnioskodawcę samochodu. W celu obniżenia aktualnych kosztów transportu do pracy wnioskodawca może korzystać ze środków komunikacji publicznej względnie noclegów w miejscu aktualnie świadczonej pracy na terenie konkretnej budowy. Wobec powyższego przyjmując uśredniony koszt dojazdu do pracy w kwocie nawet w granicach 400 zł miesięcznie (tj. koszt dojazdu do pracy wskazany w piśmie procesowym pełnomocnika wnioskodawcy k. 38v) miesięczny koszt utrzymania wnioskodawcy wynosi około 1.700 zł miesięcznie, a wraz z oczywistymi wydatkami na wyżywienie zamyka się kwotą około 2.200 zł miesięcznie. Podkreślenia przy tym wymaga, że wnioskodawca prowadzi 1-osobowe gospodarstwo domowe i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Po dokonaniu zestawienia wartości uzyskiwanych dochodów w wysokości 2.600-2.800 zł z wydatkami ponoszonymi w przybliżeniu około 2.200 zł, to okazuje się, że pozostaje kwota 400-600 zł miesięcznie, którą można zagospodarować na wskazane zadłużenie. Jest to kwota, która pozwala w sposób swobodny, bez znacznego obciążania budżetu domowego, na regulowanie chociażby w sposób ratalny zadłużenia wnioskodawcy. Tym samym uznać należało, że sytuacja wnioskodawcy nie należy do szczególnie uzasadnionego przypadku w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd nie pominął okoliczności, że wnioskodawca posiada pewne schorzenia, jednakże jest objęty stałą opieką medyczną i przyjmuje na stałe leki, co umożliwia mu z uwagi na stan jego zdrowia kontynuowanie obecnie prowadzonej aktywności zawodowej. Oczywiście, że wnioskodawca nie jest w stanie przewidzieć czasookresu zdolności do pracy. Jest to zdarzenie losowe objęte ryzykiem, jednakże wnioskodawca jako osoba zatrudniona w oparciu o umowę o pracę podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu. Na chwilę obecną wnioskodawca - pomimo pewnych ograniczeń zdrowotnych - nadal pozostaje aktywny zawodowo. A co za tym idzie wnioskodawca nie znajduje się obecnie w sytuacji pozbawiającej ją możliwości regulowania wskazanych należności.

Oceniając sytuację wnioskodawcy zarówno osobistą, zdrowotną i finansową Sąd doszedł do przekonania, iż w sprawie nie zachodzą okoliczności, które pozwalają zastosować w stosunku do wnioskodawcy dobrodziejstwo wynikające z omawianego przepisu.

Wobec powyższego w ocenie Sądu brak było uzasadnionych podstaw do odstąpienia od żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń i w związku z tym należało odwołanie oddalić na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

K.W.

z/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. wnioskodawcy